

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 130

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 februarie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.....	1-3	5. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind modificarea contractelor-cadru de furnizare a energiei electrice.....	5-7
Decizia nr. 62 din 11 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 ¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă.....	3-4	38. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor generale privind exercitarea activității de audit public intern.....	7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		85. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Instrucțiunilor privind verificarea și certificarea condițiilor tehnice și financiare ale depozitelor pentru semințele de consum.....	8
182. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.485/2002 privind instituirea Programului național „Centenarul Ion Irimescu — 2003“.....	5	166. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței pentru aprobarea Ghidului de interpretare a cerințelor esențiale ale construcției, în vederea stabilirii adecvării la o utilizare prevăzută a produselor pentru construcții.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 2

din 14 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Vjorel Stănoiu — judecător
Lucian Stăngu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Esan Septar în Dosarul nr. 379/C/2002 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, arătând că asupra constituționalității

textului legal criticat Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 58/2002, statuând că textul este constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 379/C/2002, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Esan Septar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției consideră că dispozițiile criticate încalcă numeroase texte constituționale, și anume:

— art. 15 alin. (2), întrucât ar fi vorba despre o dispoziție retroactivă, nulitatea absolută fiind stabilită pentru fapte determinate ca ilicite de o lege apărută ulterior;

— art. 16, întrucât prevederea ar înfrânge principiul egalității cetățenilor;

— art. 41 alin. (3), întrucât textul legal consacra o veritabilă naționalizare.

Instanța de judecată apreciază că prevederile legale criticate nu contravin nici art. 15 alin. (2) și nici art. 41 alin. (3) din Constituție, întrucât ele constată expres o nulitate absolută preexistentă.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. III alin. (1) lit. h) din Legea nr. 169/1997, făcând referire la dispozițiile imperative prevăzute în art. 28 ultimul alineat din Legea nr. 18/1991, constată expres o nulitate absolută preexistentă și dispun de desființarea actelor juridice încheiate cu încălcarea cerințelor legale. Se arată că în sensul celor menționate Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 18/1999.

Avocatul Poporului arată, de asemenea, că asupra constituționalității dispozițiilor art. III alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 169/1997 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 58/2002, neexistând temeiuri pentru reconsiderarea jurisprudenței.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, a căror redactare este următoarea:

— Art. III: „(1) Sunt lovite de nulitate absolută, potrivit dispozițiilor legislației civile aplicabile la data încheierii actului

juridic, următoarele acte emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991: [...]

h) actele de vânzare-cumpărare privind construcțiile afectate unei utilizări sociale sau culturale — case de locuit, creșe, grădinițe, cantine, cămine culturale, sedii și altele asemenea — ce au aparținut cooperativelor agricole de producție, cu încălcarea dispozițiilor imperative prevăzute la ultimul alineat al art. 28 din lege.

(2) Nulitatea poate fi invocată de primar, prefect, procuror și de alte persoane care justifică un interes legitim, iar soluționarea cererilor este de competența instanțelor judecătorești de drept comun, care au plenitudine de jurisdicție.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (3), al căror cuprins este următorul:

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.*“;

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 41 alin. (3): „*Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că Legea fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările ulterioare, a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, dându-se textelor o nouă numerotare, astfel încât art. 28 ultimul alineat a devenit art. 29 ultimul alineat, textele fiind identice. Potrivit acestui text, imobilele afectate unei utilizări sociale sau culturale, care au aparținut fostelor cooperative agricole de producție, au trecut, o dată cu intrarea în vigoare a Legii fondului funciar, în proprietate publică, iar sancțiunea nulității absolute în cazul nerespectării dispozițiilor art. 29 ultimul alineat din Legea nr. 18/1991, republicată, este determinată de caracterul imperativ al acestei norme. Rezultă deci că sancțiunea nulității absolute în cazul încheierii actelor de înstrăinare a unor astfel de imobile se întemeiază pe înseși prevederile art. 29 ultimul alineat din Legea nr. 18/1991, republicată, nulitatea putând fi invocată de autoritățile prevăzute de alin. (2) al art. III din Legea nr. 169/1997. Aceste dispoziții nu aduc nici o noutate din punct de vedere legislativ; ele nu fac decât să precizeze încă o dată sancțiunea nulității actelor translativ de proprietate încheiate cu încălcarea unor norme legale imperative. Or, cum un act nul nu poate produce efecte, asemenea acte nu au putut să constituie temeiuri ale dobândirii valabile a dreptului de proprietate.

Art. III alin. (1) lit. h) din Legea nr. 169/1997, făcând referire la actele de vânzare-cumpărare privind construcțiile afectate unei utilizări sociale sau culturale, care au aparținut cooperativelor agricole de producție, încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative prevăzute la art. 29 ultimul alineat din Legea nr. 18/1991, republicată, constată expres o nulitate absolută preexistentă. Pentru a exista retroactivitate ar fi trebuit ca între cele două prevederi să fie o deosebire, iar noua reglementare să se aplice situațiilor juridice anterioare intrării sale în vigoare. În cazul de față însă sancțiunea este aceeași, astfel încât continuitatea reglementării exclude, prin ipoteză, retroactivitatea celei noi.

În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 18 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 18 martie 1999, cât și prin Decizia nr. 58 din 26 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 18 aprilie 2002.

Atât soluția, cât și considerentele din aceste decizii sunt valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Esan Septar în Dosarul nr. 379/C/2002 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 62

din 11 februarie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4
din Codul de procedură civilă**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Flaviu Plața în Dosarul nr. 1.842/2002 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă părțile intimat Eugenia Ivan, Nicolae Ivan și Elena Plața, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Părțile intimat Eugenia Ivan și Nicolae Ivan solicită respingerea excepției de neconstituționalitate pentru considerentele reținute de instanța de judecată în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, considerând că aceasta a fost ridicată pentru tergiversarea cauzei.

Partea intimată Elena Plața solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată de către autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile criticate nu contravin dreptului la apărare, ci, dimpotrivă, dau eficiență principiului celerității cauzei.

CURTEA,
având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.842/2002, **Tribunalul București — Secția a IV-a**

civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Flaviu Plața într-o cauză civilă având ca obiect ieșirea din indiviziune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale menționate sunt contrare **prevederilor art. 17 și 24 din Constituția României**, dat fiind că încalcă dreptul la apărare al cetățenilor români aflați în străinătate, neexistând garanția că, în cazul unui proces în care au calitatea de parte, vor lua cunoștință de conținutul actelor procedurale efectuate.

În încheierea prin care a sesizat Curtea Constituțională, **instanța de judecată** a formulat opinia că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât prin instituirea obligației pârâtului care locuiește în străinătate de a-și alege domiciliul în România pentru comunicarea actelor procedurale, legiuitorul nu încalcă dreptul la apărare și nici nu creează un regim discriminatoriu cetățenilor români aflați în străinătate. Prin dispoziția legală criticată se dă eficiență principiului celerității soluționării cauzei și se înlătură posibilitatea exercitării abuzive a drepturilor procesuale, fără ca prin aceasta să fie afectat domeniul de reglementare a garanțiilor procesuale, respectiv dreptul părții de a-și formula apărări și cereri proprii și de a recurge la asistența juridică în vederea desfășurării unui proces echitabil, în limite temporale rezonabile.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul României a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/11.672/A.N. din 20 noiembrie 2002, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În motivarea acestui punct de vedere Guvernul arată că prin introducerea dispoziției potrivit căreia pârâtul este informat, prin citație, că are obligația de a-și alege domiciliul în

România, unde i se vor face toate comunicările privind procesul, s-a urmărit evitarea acordării de termene foarte lungi și amânări repetate. Departe de a constitui un text ce încalcă drepturile consacrate constituțional, „reglementarea criticată se înscrie în cadrul măsurilor subsumate obiectivului general privind realizarea unui echilibru între exigențele unui sistem judiciar echitabil și în același timp eficient, cu respectarea fermă a drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților, a principiilor ce guvernează activitatea de îndeplinire a justiției, în cadrul cărora asigurarea celerității constituie o condiție esențială pentru o justiție eficientă“.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 8.860 din 23 octombrie 2002, în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, cu motivarea că, prin efectuarea actelor procedurale în modul prescris prin textul de lege criticat, dreptul la apărare, ca totalitate de drepturi și reguli procedurale care oferă părților posibilitatea de a-și valorifica pretențiile sau de a dovedi netemeinicia pretențiilor adversarului, este respectat, inclusiv prin reglementarea posibilității președintelui instanței de a fixa un termen mai lung în situația în care pârâtul locuiește în străinătate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, introduse prin art. I pct. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, care au următorul conținut: „*Dacă pârâtul locuiește în străinătate,*

președintele va putea fixa un termen mai îndelungat. Prin citație pârâtul va fi informat că are obligația de a-și alege domiciliul în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul. În cazul în care pârâtul nu se conformează acestei obligații, comunicările se vor face prin scrisoare recomandată, recipisa de predare la poșta română a scrisorii, în cuprinsul căreia vor fi menționate actele ce se expediază, ținând loc de dovadă de îndeplinire a procedurii.“

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 17: „*Cetățenii români se bucură în străinătate de protecția statului român și trebuie să-și îndeplinească obligațiile, cu excepția acelor ce nu sunt compatibile cu absența lor din țară.“*

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin dispozițiile legale criticate s-au instituit norme de procedură prin care se urmărește a se asigura echitatea procesului și soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, în ipoteza în care pârâtul locuiește în străinătate.

În acest sens, Curtea reține că exigența unui proces echitabil implică, între altele, efectuarea actelor de procedură într-un mod care să facă posibilă desfășurarea normală a procesului, fără întreruperi și amânări de natură să întârzie în mod păgubitor stabilirea pe cale judiciară a situației drepturilor subiective disputate de părți.

În cazul în care una dintre părți se află în străinătate, exigența asigurării celerității procesului nu se poate realiza decât prin îndeplinirea actelor de procedură în modul reglementat prin textul de lege criticat de autorul excepției, căci, altfel, desfășurarea judecării s-ar întârzia foarte mult, într-un mod păgubitor și deci inechitabil pentru partea în proces domiciliată în țară.

Având, așadar, în vedere că prin dispozițiile legale care formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu se încalcă dreptul la apărare sau un alt drept constituțional al părții în proces aflate în străinătate, ci se asigură judecarea cauzei într-un termen rezonabil, în folosul tuturor părților, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Flaviu Plața în Dosarul nr. 1.842/2002 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.485/2002 privind instituirea Programului național „Centenarul Ion Irimescu — 2003”**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, precum și al art. 19 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.485/2002 privind instituirea Programului național „Centenarul Ion Irimescu — 2003”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 964 din 28 decembrie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

„Art. 4. — (1) În vederea acoperirii cheltuielilor necesare pentru organizarea acțiunilor și manifestărilor incluse în Programul național «Centenarul Ion Irimescu — 2003», se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2003, cu suma de 4 miliarde lei.

(2) Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe venit pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2003, cu suma de 3 miliarde lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, pentru județul Suceava și alocarea acestei sume Consiliului Local al Municipiului Fălticeni, în vederea reabilitării clădirii în care funcționează Muzeul «Ion Irimescu».

(3) Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2003 și bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2003.”

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 februarie 2003.
Nr. 182.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**privind modificarea contractelor-cadru de furnizare a energiei electrice**

În temeiul art. 5 pct. 1 și 5, al art. 9 alin. (4) și (5) și al art. 9¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2000, cu modificările ulterioare, al art. 70 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/1998 privind energia electrică și termică, cu modificările ulterioare, precum și al prevederilor Legii nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, cu modificările ulterioare, având în vedere prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 21 februarie 2003,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Contractul-cadru de furnizare a energiei electrice la consumatorii casnici, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 57/1999 pentru aprobarea contractelor-cadru de furnizare a energiei electrice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 21 decembrie 1999, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Punctul de decontare este la bornele de ieșire din contor.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care consumatorul este alimentat pe medie tensiune, punctul de decontare este punctul de delimitare patrimonială

între instalația electrică a consumatorului și cea a furnizorului.“

2. Litera c) a articolului 7 va avea următorul cuprins:

„c) să achite integral și la termen contravaloarea energiei electrice furnizate, prin următoarele modalități de plată:

1.

2.

(Se vor trece două modalități de plată — normală și de rezervă — dintre următoarele:

— la domiciliul consumatorului, persoanei desemnate de furnizor, o dată cu prezentarea facturii de către aceasta;

— la casieria furnizorului, în perioada convenită între părți, pe baza indexului autocitit;

— la bancă, prin transfer bancar în contul furnizorului;

— prin card bancar;

— orice alt mod prevăzut în dispozițiile legale privitoare la plată, acceptat de furnizor.)“

3. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Factura emisă pentru plata contravalorii energiei electrice va fi achitată în termenul de scadență de 15 zile de la data emiterii facturii, data emiterii facturii și termenul de scadență fiind înscrise pe factură.

(2) Neachitarea facturii de către consumator în termen de 30 de zile de la data scadenței atrage penalități de întârziere, după cum urmează:

a) penalitățile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, stabilit conform reglementărilor legale în vigoare;

b) penalitățile se datorează începând cu prima zi după data scadenței;

c) valoarea totală a penalităților nu poate depăși valoarea facturii.

(3) În cazul în care consumatorul achită factura până în cea de-a 30-a zi de la data scadenței, acesta nu datorează penalități.

(4) Dacă factura și penalitățile datorate nu au fost achitate, după 35 de zile de la data scadenței furnizorul transmite consumatorului un preaviz (document distinct de factură, care se transmite numai consumatorilor care nu și-au achitat factura în termenul legal), iar după 45 de zile de la data scadenței, dar nu mai devreme de 5 zile de la data transmiterii preavizului, poate întrerupe furnizarea energiei electrice.

(5) Reluarea furnizării energiei electrice după întreruperea prevăzută la alin. (4) se realizează în ziua lucrătoare imediat următoare efectuării plății integrale către furnizor a facturii, a penalităților datorate și a cheltuielilor ocazionale de întreruperea și reluarea furnizării.

(6) În cazul în care consumatorul nu efectuează în termen de 60 de zile de la data întreruperii furnizării energiei electrice plata integrală a facturii și a penalităților datorate, furnizorul are dreptul să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice, urmând să recupereze sumele datorate conform dispozițiilor legale în vigoare.“

Art. II. — Contractul-cadru de furnizare a energiei electrice la micii consumatori finali, industriali și similari, la tarife reglementate, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 57/1999, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Corespunzător tipului de tarif stabilit, furnizorul emite o factură în primele 5 zile ale perioadei de facturare, conținând:

a) o valoare estimată pentru perioada de facturare în curs, calculată astfel:

— pentru consumatorul la care se aplică tariful binom, contravaloarea taxei de putere, la valoarea puterilor contractate lunar, conform anexei nr. 6 la prezentul contract;

— pentru consumatorul cu tarif monom, contravaloarea a jumătate din consumul de energie electrică activă contractat, conform anexei nr. 6 la prezentul contract;

b) o valoare de regularizare pentru perioada de facturare precedentă.“

2. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Factura emisă pentru plata contravalorii energiei electrice va fi achitată în termenul de scadență de 10 zile de la data emiterii facturii, data emiterii facturii și termenul de scadență fiind înscrise pe factură.

(2) Factura se consideră achitată de către consumator la data înregistrării plății în extrasul bancar al consumatorului, la data preluării cecului de către furnizor ori la data intrării numerarului în casieria furnizorului sau prin orice mod prevăzut expres în alte reglementări legate de plată, acceptate de furnizor.

(3) Neachitarea facturii de către consumator în termen de 30 de zile de la data scadenței atrage penalități pentru fiecare zi de întârziere, după cum urmează:

a) penalitățile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, stabilit conform reglementărilor în vigoare;

b) penalitățile se datorează începând cu prima zi după data scadenței;

c) valoarea totală a penalităților nu poate depăși valoarea facturii.

(4) În cazul în care consumatorul achită factura până în cea de-a 30-a zi de la data scadenței, acesta nu datorează penalități.

(5) Dacă factura și penalitățile datorate nu au fost achitate, după 35 de zile de la data scadenței furnizorul transmite consumatorului un preaviz (document distinct de factură, care se transmite numai consumatorilor care nu și-au achitat factura în termenul legal), iar după 45 de zile de la data scadenței, dar nu mai devreme de 5 zile de la data transmiterii preavizului, poate întrerupe furnizarea energiei electrice.

(6) Reluarea furnizării energiei electrice după întreruperea prevăzută la alin. (5) se realizează în ziua lucrătoare imediat următoare efectuării plății integrale către furnizor a facturii, a penalităților datorate și a cheltuielilor ocazionale de întreruperea și reluarea furnizării.

(7) În cazul în care consumatorul nu efectuează în termen de 15 zile de la data întreruperii furnizării energiei electrice plata integrală a facturii și a penalităților datorate, furnizorul are dreptul să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice, urmând să recupereze sumele datorate conform dispozițiilor legale în vigoare.“

Art. III. — Contractul-cadru de furnizare a energiei electrice la marii consumatori finali, industriali și similari, la tarife reglementate, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 57/1999, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8 — (1) Corespunzător tipului de tarif stabilit, furnizorul emite o factură în primele 5 zile ale perioadei de facturare, conținând:

a) o valoare estimată pentru perioada de facturare în curs, calculată astfel:

— pentru consumatorul la care se aplică tariful binom, contravaloarea taxei de putere, la valoarea puterilor contractate lunar, conform anexei nr. 6 la prezentul contract;

— pentru consumatorul cu tarif monom, contravaloarea a jumătate din consumul de energie electrică activă contractat, conform anexei nr. 6 la prezentul contract;

b) o valoare de regularizare pentru perioada de facturare precedentă.

(2) Prin excepție, pentru consumatorii cu mai mult de 10 locuri de consum se pot negocia, la încheierea contractului de furnizare, date de emiterie a facturii, respectiv de plată, în limita a 15 zile față de prevederile alin. (1).“

2. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Factura emisă pentru plata contravalorii energiei electrice va fi achitată în termenul de scadență de

10 zile de la data emiterii facturii, data emiterii facturii și termenul de scadență fiind înscrise pe factură.

(2) Factura se consideră achitată de către consumator la data înregistrării plății în extrasul bancar al consumatorului, la data preluării cecului de către furnizor ori la data intrării numerarului în casieria furnizorului sau prin orice mod prevăzut expres în alte reglementări legate de plată, acceptate de furnizor.

(3) Neachitarea facturii de către consumator în termen de 30 de zile de la data scadenței atrage penalități pentru fiecare zi de întârziere, după cum urmează:

a) penalitățile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, stabilit conform reglementărilor legale în vigoare;

b) penalitățile se datorează începând cu prima zi după data scadenței;

c) valoarea totală a penalităților nu poate depăși valoarea facturii.

(4) În cazul în care consumatorul achită factura până în cea de-a 30-a zi de la data scadenței, acesta nu datorează penalități.

(5) Dacă factura și penalitățile datorate nu au fost achitate, după 35 de zile de la data scadenței furnizorul transmite consumatorului un preaviz (document distinct de factură, care se transmite numai consumatorilor care nu și-au achitat factura în termenul legal), iar după 45 de zile de la data scadenței, dar nu mai devreme de 5 zile de la data transmiterii preavizului, poate întrerupe furnizarea energiei electrice.

(6) Reluarea furnizării energiei electrice după întreruperea prevăzută la alin. (5) se realizează în ziua lucrătoare imediat următoare efectuării plății integrale către furnizor a facturii, a penalităților datorate și a cheltuielilor ocazionate de întreruperea și reluarea furnizării.

(7) În cazul în care consumatorul nu efectuează în termen de 15 zile de la data întreruperii furnizării energiei electrice plata integrală a facturii și penalităților datorate, furnizorul are dreptul să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice, urmând să recupereze sumele datorate conform dispozițiilor legale în vigoare."

Art. IV. — Prevederile prezentului ordin se aplică atât contractelor în curs de derulare, cât și celor care se vor încheia în baza contractelor-cadru de furnizare a energiei electrice.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VI. — Furnizorii sunt obligați să ia măsurile necesare pentru a transmite la consumatori facturile astfel încât aceștia să poată respecta termenele stabilite prin prezentul ordin.

Art. VII. — Furnizorii de energie electrică vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. VIII. — Departamentul dezvoltarea pieței de energie și Direcția protecția consumatorilor și control din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Ion Lungu

București, 21 februarie 2003.
Nr. 5.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor generale privind exercitarea activității de audit public intern

În baza Hotărârii Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată cu modificări prin Legea nr. 301/2002,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele generale privind exercitarea activității de audit public intern, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor nr. 332/2000 privind aprobarea Normelor metodologice generale pentru organizarea și funcționarea auditului intern în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul intern și controlul financiar preventiv, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 3 martie 2000, Ordinului ministrului finanțelor nr. 661/2000 privind asigurarea auditului intern al Fondului național, al agențiilor de plăți, al autorităților de implementare și al agențiilor de implementare pentru fondurile comunitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 26 iunie 2000, Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 167/2001 privind certificarea bilanțurilor contabile și a conturilor de execuție bugetară, prin persoane fizice sau juridice agreeate, la instituțiile publice cu mai puțin de 25 de posturi, publicat

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 22 februarie 2001, precum și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.291/2001 privind îmbunătățirea activității de certificare a bilanțurilor contabile și a conturilor de execuție bugetară, prin persoane fizice sau juridice agreeate, la instituțiile publice cu mai puțin de 25 de posturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 28 iunie 2001.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — În termen de 90 de zile de la publicarea Normelor generale privind exercitarea activității de audit public intern în Monitorul Oficial al României, Partea I, entitățile publice care înființează structuri de audit public intern în baza Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, aprobată cu modificări prin Legea nr. 301/2002, vor elabora norme proprii privind exercitarea auditului public intern, conform cadrului general creat de normele prevăzute la art. 1.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 ianuarie 2003.
Nr. 38.

*) Anexa se publică ulterior.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

O R D I N

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind verificarea și certificarea condițiilor tehnice și financiare ale depozitelor pentru semințele de consum

În baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit și ale normelor metodologice de aplicare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 82/2003, văzând Referatul nr. 124.334 din 3 februarie 2003 al Direcției generale de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru verificarea și certificarea condițiilor tehnice și financiare ale depozitelor pentru semințele de consum, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind verificarea și certificarea condițiilor tehnice și financiare ale depozitelor pentru semințele de consum, ca document tehnic pe baza căruia se face inspecția depozitelor.

Art. 2. — Instrucțiunile privind verificarea și certificarea condițiilor tehnice și financiare ale depozitelor pentru semințele de consum vor fi editate sub îndrumarea Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit și vor fi

distribuite persoanelor abilitate, prin grija Serviciului tehnic de specialitate din Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 3. — Direcția generală de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice și Serviciul tehnic de specialitate pentru acordarea licenței de depozit vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 4 februarie 2003.
Nr. 85.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

O R D I N

pentru aprobarea Ghidului de interpretare a cerințelor esențiale ale construcției, în vederea stabilirii adecvării la o utilizare prevăzută a produselor pentru construcții

În baza art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 102/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, ale art. 2 pct. 45 și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 10 din 25 noiembrie 2001 al Comitetului Tehnic CT-S1

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ghidul de interpretare a cerințelor esențiale ale construcției, în vederea stabilirii adecvării la o utilizare prevăzută a produselor pentru construcții, cuprins în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală tehnică în construcții va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va intra în vigoare după 2 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Sergiu Sechelariu,
secretar de stat

București, 31 ianuarie 2003.
Nr. 166.

*) Anexa se va publica în Buletinul Construcțiilor.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro